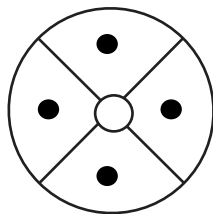

Het Kwantumboek

voor eenlingen

Bart Bulteel

Onze Vader, die HetENE Multiversum bent.
Uw naam is Heelheid.
Uw Rijk is alles 'wat-is' én 'niet-is'.
Uw Wil vindt plaats, zowel op aarde, als in het heel-al.
Geef ons vandaag, en al de dagen die nog komen,
het voedsel en de gezondheid die wij nodig hebben.
En vergeef het ons als wij fouten maken,
zoals ook wij 'de Ander' hun fouten vergeven.
En breng ons niet in de verleiding,
maar verlos ons van alles wat kwaadaardig is.
Want van U is het Leven, alle Levensneregie en al het Geluk,
tot in de eeuwigheid.
Zo is het.

Copyright – 2025, Bart Bulteel

Alles uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming.

Brave New Books Uitgeverij, Rotterdam

ISBN: 9789465200255

NUR: 730

www.bartbulteel.be

Het zullen enkelingen zijn,
die zich bekeren van de dwalingen der denkwegen
en dwars tegen het gangbare ingaan.

Willem Barnard

Uit: 'Stille Omgang, notities in het dagelijks verkeer met de Schriften'
Uitgeverij Boekmakerij Gent-Jan Buitink, Braschaat, België, 4de druk, 1995, blz. 744

Met veel dankbaarheid houd ik in een blijvende herinnering:

Mijn ouders, Roger Bulteel en Cécile Kesteloot, die mij het leven hebben geschonken;
Gilbert Verstaen, die mij met de (kinder-)bijbel liet kennismaken;
Luc Decorte, die in mij, en in mijn geschreven woorden, heeft geloofd;
Jean-Paul Vandoorne, die mij voor de zelfvernietiging heeft behoed;
Marc Du Pré, die mij de wondere wereld van de I Tjing heeft geopenbaard;
en Tony Parsons, die mij tot bij het ontwaken heeft gebracht.

INHOUD

blz.

I. Voorwoord	7
II. Inleiding	9
III. Gebruik van het boek	16
IV. De tekst	18

<u>EERSTE AFDELING</u>	(binair)	(decimaal)	
1. Het Scheppende	1 1 1 1 1 1	63	21
2. Het Ontvangende	0 0 0 0 0 0	0	26
3. De Aanvangsmoeilijkheid	1 0 0 0 1 0	34	32
4. De Jeugdwaasheid	0 1 0 0 0 1	17	37
5. Het Wachten	1 1 1 0 1 0	58	41
6. De Strijd	0 1 0 1 1 1	23	44
7. Het Leger	0 1 0 0 0 0	16	48
8. De Aaneengeslotenheid	0 0 0 0 1 0	2	51
9. Temmende Kracht van het Kleine	1 1 1 <u>0</u> 1 1	59	55
10. Het Optreden	1 1 <u>0</u> 1 1 1	55	58
11. De Vrede	1 1 1 0 0 0	56	62
12. De Stilstand	0 <u>0</u> 0 1 1 1	7	66
13. Gemeenschap met Mensen	1 0 1 1 1 1	47	69
14. Het Bezit van het Grote	1 1 1 1 0 1	61	72
15. De Bescheidenheid	0 0 1 0 0 0	8	75
16. De Geestdrift	0 0 0 1 0 0	4	79
17. Het Navolgen	1 0 0 1 1 0	38	82
18. Werk aan het Bedorvene	0 1 1 0 0 1	25	85
19. De Toenadering	1 1 0 0 0 0	48	89
20. De Beschouwing	0 0 0 0 1 1	3	92
21. Het Doorbijten	1 0 0 1 0 1	37	96
22. De Bekoorlijkheid	1 0 1 0 0 1	41	99
23. De Versplintering	0 0 0 0 0 1	1	103
24. De Terugkeer	1 0 0 0 0 0	32	106
25. De Onschuld	1 0 0 1 1 1	39	109
26. Temmende Kracht van het Grote	1 1 1 0 0 1	57	112
27. De Voeding	1 0 0 0 0 1	33	115
28. Overzicht van het Grote	0 1 1 1 1 0	30	119
29. Het Onpeilbare	0 1 0 0 1 0	18	122
30. Het Zich-Hechtende	1 0 1 1 0 1	45	126
 <u>TWEEDE AFDELING</u>			
31. De Inwerking	0 0 1 1 1 0	14	133
32. De Duurzaamheid	0 1 1 1 0 0	28	137
33. De Terugtocht	<u>0</u> <u>0</u> 1 1 1 1	15	140
34. Macht van het Grote	1 1 1 1 0 0	60	143
35. De Vooruitgang	0 0 0 1 0 1	5	146
36. Verduistering van het Licht	1 0 1 0 0 <u>0</u>	40	149
37. Het Gezin	1 0 1 0 1 1	43	153
38. De Tegenstelling	1 1 0 1 0 1	53	157

39. De Hindernis	0 0 1 0 1 0	10	161
40. De Bevrijding	0 1 0 1 0 0	20	164
41. De Vermindering	1 1 <u>0</u> 0 0 <u>1</u>	49	167
42. De Vermeerdering	<u>1</u> 0 0 <u>0</u> 1 1	35	170
43. De Doorbraak	1 1 1 1 1 <u>0</u>	62	174
44. Het Tegemoetkomen	<u>0</u> 1 1 1 1 1	31	178
45. Het Verzamelen	0 0 0 1 1 0	6	181
46. Het Omhoogdringen	<u>0</u> 1 1 0 0 0	24	184
47. De Benauwenis	0 1 0 1 1 0	22	188
48. De Waterput	0 1 1 0 1 0	26	191
49. De Omwenteling	1 0 1 1 1 0	46	195
50. De Spijspot	0 1 1 1 0 1	29	199
51. Het Opwindende	1 0 0 1 0 0	36	203
52. Het Stilhouden	0 0 1 0 0 1	9	206
53. De Ontwikkeling	0 0 1 0 1 1	11	210
54. Het Huwende Meisje	1 1 <u>0</u> 1 0 <u>0</u>	52	214
55. De Volheid	1 0 1 1 0 0	44	217
56. De Zwerver	0 0 1 1 0 1	13	221
57. Het Zachtmoedige	<u>0</u> 1 1 <u>0</u> 1 1	27	224
58. Het Blijmoedige	1 1 <u>0</u> 1 1 <u>0</u>	54	228
59. De Oplossing	0 <u>1</u> 0 <u>0</u> 1 1	19	231
60. De Beperking	1 1 0 0 1 0	50	235
61. Innerlijke Waarheid	1 1 <u>0</u> <u>0</u> 1 1	51	239
62. Overzicht van het Kleine	0 0 1 1 0 0	12	243
63. Na de Voleinding	1 0 1 0 1 0	42	247
64. Voor de Voleinding	0 1 0 1 0 1	21	251

V. Verdieping

1. Kernbegrippen uit de kwantumfysica	255
2. Filosofische consequenties	260
3. Technische toelichtingen	268
4. Praktische toepassingen	280

Annotaties	288
------------	-----

Bronnen	293
---------	-----

Bibliografie	299
--------------	-----

Tripletmatrix	301
---------------	-----

I. Voorwoord

‘Het kwantumboek voor eenlingen’ (hierna telkens met ‘HetKB’ aangegeven) is geen wetenschappelijk traktaat over kwantummechanica, noch een leerboek over kwantumfysica. Dit boek is wel een parafrasering en creatieve bewerking van het eerste deel van het Chinese boek de *I Tjing*, het boek der veranderingen, op basis van de Nederlandse vertaling van de Duitse versie van de sinoloog Richard Wilhelm, uit 1924. In zijn voorwoord bij deze *I Tjing* schrijft de psychiater Carl Gustav Jung: *‘in de I Tjing is het enige criterium gelegen in de opinie van **de waarnemer...**’*⁽¹⁾. Dit citaat brengt ons onmiddellijk bij de kwantumfysica, waarbij ook geldt dat de observator altijd invloed heeft op de uitslag van een experiment. We zijn sinds de Duitstalige uitgave van de *I Tjing* al honderd jaar verder, en we hebben enige kennis van de kwantumwereld verkregen door films als *‘What the Bleep Do We Know’* (2004) en door boeken van onder meer Brian Green (*De ontrafeling van de kosmos – Over de zoektocht naar de theorie van alles*, 2005) en Frank Verstraete/Céline Broeckaert (*Waarom niemand kwantum begrijpt ... en iedereen er toch iets over moet weten*, 2023). In het boek van Frank en Céline lezen wij: *‘De kwantumfysica moest de mensheid ervan overtuigen dat deeltjes in feite ook golven zijn en dat die deeltjes op de koop toe overal en nergens tegelijk zitten. Het hangt er maar van af **hoe je naar iets kijkt**, en wat en hoe je meet’*⁽²⁾... en ook: *‘In de kwantumfysica neemt **het toeval** een prominente plaats in. In de kwantumfysica bestaat alles bij gratie van willekeur en waarschijnlijkheid’*⁽³⁾. Veel van wat we dus zien in de wereld van de kwantumfysica draait om waarschijnlijkheden en onzekerheden. Deze concepten resoneren sterk met de toevallige gebeurtenissen in ons dagelijks leven. In HetKB fungeert ‘kwantum’ als een metafoor voor onze hedendaagse realiteit, waarbij het ook dient als een instrument voor een specifiek taalgebruik: resonanties, symmetrieën, verstrengelingen, snaren, dimensies, krachten, velden, deeltjes, golven, en zo verder. De betekenissen die we aan deze kwantumterminologie geven, zijn natuurlijk anders dan die in de wetenschappelijke context. Met HetKB streven we naar een creatieve adaptatie en het leggen van verbanden tussen een oud Chinees wijsheidsboek (de *I Tjing*), de filosofische ideeën van enkele belangrijke denkers uit de geschiedenis (zie Bronnen), en recentere ontdekkingen in de kwantumfysica. Wij proberen hier te doen, zoals ‘de natuurwet’ bij tijdsveld 26, ‘De Temmende Kracht van het Grote’ het ons zegt: *‘Zo liggen in de woorden en daden van het universele menselijke verleden een schat verborgen, die wij kunnen gebruiken om ons eigen karakter stevig te stalen en te versterken. De juiste manier van studeren is zich niet te beperken tot louter historische kennis, maar wel door het historische steeds weer toe te passen en het steeds weer vernieuwend actueel te maken.’* HetKB gaat in feite over wat

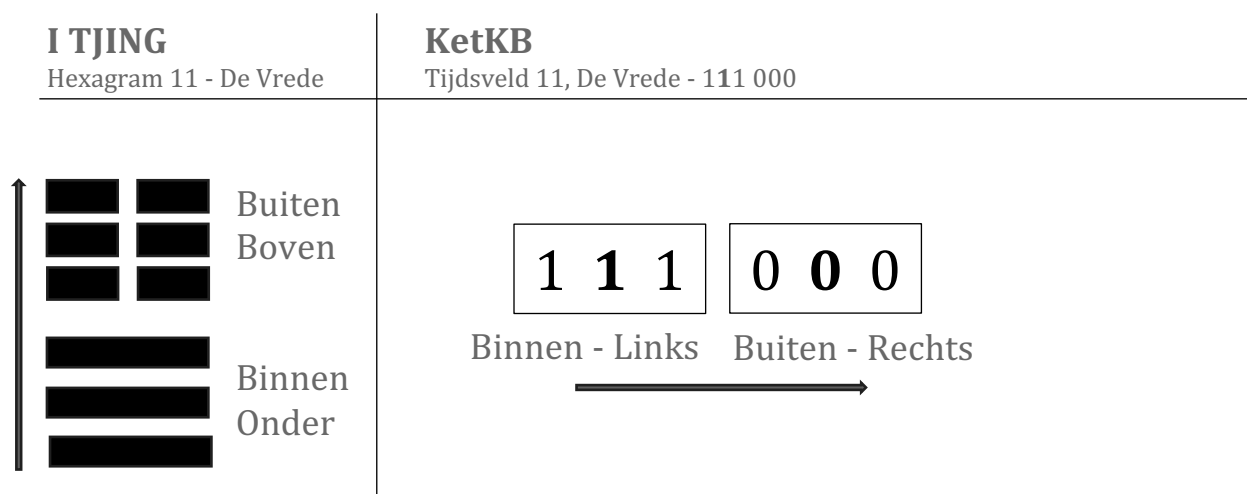
voor leven we in onze tijd willen leiden... En hierbij is onze *'waar-neming'* van het allergrootste belang: hoe kijken we naar onszelf, naar de medemens, naar de wereld om ons heen, naar het toeval en naar het universum? Kunnen wij de dingen die ons overkomen een plaats geven in het geheel van het bestaan? Kunnen wij in dit leven zelf iets kiezen? Kunnen wij het leven zelf vormgeven? Of moeten we de dingen die gebeuren ondergaan, dulden, verdragen, en ons gelaten stilhouden? Hoe kan ik het juiste doen in een specifieke context, en op een bepaald moment? Welke interventies zijn aangewezen, en welke niet? Afhankelijk van een situatie waar wij ons op een bepaald moment in bevinden -en hoe wij er dus naar kijken- zullen er zich andere inzichten voordoen en andere kansen verschijnen en oprijzen. Wij zoeken in ons leven terecht steun bij leraren, specialisten, experts, psychotherapeuten, psychiaters, politici en wetenschappers, maar soms vergeten wij dat een waardevolle adviseur zich ook in onszelf bevindt, in de psyche, en dat deze zich ondermeer kenbaar maakt door *betekenisvolle toevallige gebeurtenissen* in ons leven en door *onze manier van kijken naar een levenssituatie*. Met HetKB is het mogelijk om die 'innerlijke adviseur'⁽⁴⁾ in onszelf meer aan het woord te laten? Het is onmogelijk dat anderen (of een boek) u kunnen zeggen hoe u moet leven. Alleen u leeft uw leven. U bent *een licht voor uzelf*. Zoals niemand in uw plaats kan eten, of een medicijn kan innemen om u te doen genezen, zo zal u ook zelf moeten *kijken*. U zal het zelf moeten *zien*. U zal zelf HetKB met nullen en éénen moeten raadplegen, en kijken welke inzichten dan uit dit zien kunnen oprijzen... Als wij ons tot HetKB wenden, dan stellen wij in feite altijd dezelfde ene vraag: ***'Wat kan HetENE⁽⁵⁾ mij laten (in-)zien?'*** Bij elke situatie van ongemak of onzekerheid, bij elk thema waarbij wij onszelf dreigen te verliezen, in elke concrete situatie, of bij het opkomen van een gedachte, een overtuiging, een emotie of een verlangen, die ons overvalt, kunnen wij aan HetENE vragen om ons via *het toeval* te laten *zien* wat het grotere geheel is dat zich afspeelt achter dat wat nu aan ons verschijnt. Hebben wij relatieproblemen, dan is de vraag dus: *'Wat kan HetENE mij laten (in-)zien over de problemen die ik ervaar met mijn partner?'* Heb ik ambitie en wil ik carrière maken en meedoen aan een sollicitatie: *'Wat kan HetENE mij laten (in-)zien over mijn ambitie en sollicitatie op het werk?'*, en zo verder... Wat wil HetENE ons dus tonen? ***Wat is de 'open-baring' van het moment?'*** Want wat HetENE ons toont, doet zich verschijnen. Met HetKB kunnen wij 'in-zicht' verwerven door het aandachtig kijken naar de verschijnselen, naar 'wat-is'. HetKB kan ons vrij maken door 'waar' te nemen. ***Want hoe wij zien, is wat wij krijgen***, en is dan 'dé waarheid'. Hoe wij naar het leven kijken, is altijd wat wij ervan ontvangen... Of zoals Shri Nisargadatta Maharaj het formuleert: *'Iets is zoals het is omdat het heelal is zoals het is... In werkelijkheid doe ik niets anders dan zien.'*⁽⁶⁾

II. Inleiding

'Ik richt mij altijd alleen maar tot de enkeling'⁽⁷⁾. Dit zijn niet onze woorden, maar die van de Griekse filosoof Socrates, zoals Plato ons vertelt in zijn 'Apologie van Socrates'. Het begrip 'enkeling' kan verwijzen naar een 'bijzonder' individu, dat 'de enkele' onder alle anderen is. Maar het kan ook duiden op 'de eenling', zoals een monnik, van het Griekse 'monachos' (wat 'eenzaam' betekent) of 'monos' (wat 'alleen' betekent). In HetKB is de eenling de observator, de kijker, de ziener, de waar-nemer, die zowel 'bijzonder' als 'gewoon' is, en die zowel (existentieel) 'een-(s)zaam' als (essentieel) 'al-(l)een' is.

Het is zover. De cirkel is rond. Kosmologie en filosofie komen in HetKB weer 'bij-één'. De mystiek van de spiritualiteit (zie ook de 'Unio Mystica'⁽⁸⁾) en het mysterie van de kwantumfysica vallen in HetKB samen in éénzelfde visie, in het overal en altijd zien van HetENE, dat oneindig, onveranderlijk, tijdloos, één en onvergankelijk is. Wat niet eeuwig is, is een verschijnsel, een tijdelijk fenomeen dat opkomt en weer verdwijnt. Zoals bij de 'allegorie van de grot' van Plato⁽⁹⁾ kunnen wij ons afvragen of de dansende schaduwen op de wand (het netvlies?) de werkelijkheid zijn of slechts een reflectie van iets anders, of een weerkaatsing van 'het Licht' van één grote lichtbron achter ons, die we niet kunnen zien? Met andere woorden: zijn de weerkaatsende stralen van de zon afzonderlijke stralen, los van de zon, of zijn ze de zon zelf? Is de zon ook de stralen? Dit zoeken naar de bron van alles, naar 'de wijsheid van de eenheid', naar de zin en de essentie van de werkelijkheid, is zo oud als de mens zelf. En HetKB past in die traditie.

Omdat een gebeurtenis vastligt in een groter geheel, is de 'kleine' situatie (op de voorgrond) waarin wij ons bevinden altijd ook met de 'grotere' totaliteit (op de achtergrond) verbonden (verstrengeld). Elk kleinste voorval ligt in 'een cirkel van de tijd', in wat we een 'veld' kunnen noemen, een kwalitatief 'tijdsveld'. In de I Tjing wordt dit tijdsveld een 'hexagram' genoemd, een teken dat uit zes lijnen (twee maal drie lijnen) is opgebouwd. De lijnen kunnen dan een yanglijn (hele lijn) of een yinlijn (een gebroken lijn) zijn. Een voorbeeld hiervan is Hexagram 11, De Vrede:

In HetKB spreken we niet langer van yin en yang, maar van de binaire code van **de elementaire deeltjes 0** (yin) **en 1** (yang). In China werd een hexagram van onderen (binnen) naar boven (buiten) bestudeerd, en men projecteerde inhoud en de tijd erin, van de eerste lijn (de oorzaak, het begin, de start) onderaan, zo naar boven, naar lijnen 2,

3 en verder, tot bij de bovenste lijn, de zesde (het gevolg, het einde, het slot). In onze visie (en schrijfrichting) gaan we ‘nullen’ en ‘eentjes’ *plaatsen of positioneren* van links (binnen) naar rechts (buiten). Wat in een hexagram de onderste drie lijnen zijn (onder), zijn voor ons nu dus de drie linkse cijfers (1 1 1). Wat voor een hexagram boven is (in ons voorbeeld de drie gebroken lijnen), zijn nu de rechtse drie cijfers (0 0 0). Dan ziet het hexagram 11, ‘De Vrede’ in de I Tjing, er in HetKB uit als het tijdsveld 11, ‘De Vrede’: 1 1 1 0 0 0. Net zoals bij het hexagram in de I Tjing is een tijdsveld in HetKB dus opgebouwd uit twee delen, twee **tripletten**, die ook tekens, symbolen, patronen, oerbeelden of natuurbeelden worden genoemd. In het totaal zijn er dan acht mogelijke tripletten:

1. De Hemel	1 1 1	leidend
2. De Wind	0 1 1	indringend
3. Het Vuur	1 0 1	oplichtend
4. Het Meer	1 1 0	opwekkend
5. De Aarde	0 0 0	volgend
6. De Donder	1 0 0	startend
7. Het Water	0 1 0	afdalend
8. De Berg	0 0 1	eindigend

Als we de acht tripletten met elkaar combineren krijgen we natuurlijk 64 mogelijkheden (zie de tripletmatrix achteraan in hetKB, blz. 301 en 302), 64 codons of 64 ‘*tijdsvelden*’. Elk tijdsveld heeft in zich dus zes *cijfers*, zes *lagen*, zes *posities* of zes *plaatsen*, van links (het eerste cijfer is de eerste plaats of de eerste laag) naar rechts (het laatste cijfer rechts is de zesde plaats of de zesde laag). Deze ***gelaagdheid van de tijd*** heeft specifieke betekenissen die wij in het hoofdstuk V, Verdieping, uitgebreider hebben toegelicht.

HET ORAKELBOEK – DE GODEN EN IK

In de oudheid werd het orakel in China met zeer veel respect benaderd, net zoals dat in Delphi bij de Grieken gebeurde. Er werden rituelen gehouden, offers gebracht, altijd met als doel om in contact met de goden en de geesten te komen, want het antwoord dat men kreeg werd geacht van een hogere geestelijke instantie te komen, die verantwoordelijk werd gehouden voor al het reilen en zeilen in het kosmos. Later werd in China op rituele wijze lijnvormen op het schild van schildpadden geïnterpreteerd. Nog later heeft Shao Yong (1001-1077 na chr.) in China de muntenmethode geïntroduceerd, en de I Tjing op die manier dichterbij de (gewone) mensen gebracht. De I Tjing, het boek der veranderingen, was dus aanvankelijk een verzameling van tekens voor orakeldoeleinden. Mensen geloofden dat orakels hen konden zeggen wat de Goden wilden, of wat de Goden van de raadpleger wensten. Orakels waren in de oudheid overal in gebruik, en de primitiefste soorten beperkten zich ertoe enkel met een ‘ja’ of een ‘neen’ te antwoorden (het ‘ja’ was dan in China een hele yang-lijn, en een ‘neen’ was een gebroken yin-lijn). In een latere fase kwam er in China meer differentiëring, en uit de twee mogelijkheden ontstonden door de verdubbeling van de lijnen vier mogelijkheden: ‘neen’; ‘neen, maar’; ‘ja’ en ‘ja, maar’ (dat zijn dan: 00–01–11–10), waar nog later een derde lijnelement aan werd toegevoegd, waardoor dan de acht tekens of de 8 trigrammen ontstonden. Deze acht trigrammen, die in hetKB ‘de tripletten’ zijn, werden beschouwd als oerbeelden van alles wat op aarde en in de hemel gebeurt. Men veronderstelde dat deze (natuur-)beelden voortdurend in elkaar overgaan, zoals in de wereld een voortdurende overgang van het ene verschijnsel in het andere plaatsvindt. Dit was eigenlijk de hele grondgedachte van

'het boek der veranderingen'. De acht trigrammen zijn symbolen of zijn een beeldspraak voor de afwisselende overgangen in het leven die aan ons verschijnen en die aan veranderingen onderhevig zijn. Men keek niet zo zeer naar de dingen '*an-sich*', in hun 'zijn', maar naar *de bewegingen van de dingen, in hun verandering*. De 8 trigrammen of tripletten zijn dus 'op zich' geen afbeelding van de dingen, maar afbeeldingen van hun bewegingstendenzen. De acht oerbeelden hebben daarom veel betekenissen van processen gekregen, op diverse vlakken of '*dimensies*' van het leven; in de natuur, de tijd, de familie, in functies, vormen van gedrag, in classificaties, enz.. In de westerse wereld, met zijn ontwikkeling van de logos, de rede en de ratio, ontstond er een wetenschappelijk logisch denken die de wereld onderzoekt en vastlegt in data, in combinaties van 'eentjes' en 'nulletjes', in **een binaire universele code**. Als wij nu een overzicht willen geven van de acht tripletten, bestaande uit combinaties van '0' en '1', dan kan dit ook als volgt:

EEN UP-TRIPLET - SPIN ▲

111	De Hemel	Sterk	Leidend
100	De Donder	Bewegend	Startend
101	Het Vuur	Lichtend	Oplaaierend
110	Het Meer	Blijmoedig	Opwekkend

EEN DOWN-TRIPLET- SPIN ▼

000	De Aarde	Toegewijd	Volgend
011	De Wortels	Zachtmoedig	Indringend
010	Het Water	Stromend	Afdalend
001	De Berg	Rustend	Eindigend

Om een nog grotere differentiatie te krijgen, werden deze acht beelden volgens Richard Wilhelm dus al zeer vroeg met elkaar gecombineerd, waardoor er op die manier 64 mogelijke 'hexagrammen' ontstonden, bestaande uit zes positieve (yang) en/of negatieve (yin) lijnen. Het zijn deze lijnen die als mogelijks veranderend (geladen) werden aanzien. Zo vaak een lijn (in ons KB een cijfer 0 of 1) verandert in zijn tegendeel, zo vaak gaat de door het hexagram (het tijdsveld) weergegeven toestand over in een andere. Nemen wij als voorbeeld het tijdsveld 2, 'Het Ontvangende', met een veranderende laag (°) op de eerste plaats: 0° **0** 0 0 0 0. Het tijdsveld stelt de natuur van de aarde voor, het krachtig toegewijde, en onder de seizoenen is het de weergave van de late herfst, als de levenskrachten rusten en zich klaarmaken voor de definitieve winter. Als het eerste cijfer van het tijdseld op de eerste plaats of laag links verandert, dan krijgen wij een nieuw tijdsveld, nl. Veld 24, 'De Terugkeer' (Het Keerpunt): **1** 0 0 0 0 0. Het eerste triplet (links, binnen) stelt nu 'De Donder' voor, de beweging die zich in de tijd van de zonnestilstand weer doet opmerken in (het triplet) 'De Aarde' (rechts, buiten); het is de terugkeer van het licht (is de 1, yang) in de duisternis (in de nullen, yin). Wat in de I Tjing een 'bewegende lijn' wordt genoemd is in hetKB dus een 'synaps op een laag' (°) of een 'synaps op een plaats' (°). In HetKB zijn de synapsen *knooppunten in een tijdsveld* die door de verbinding met de plaats in het tijdsveld 'een resonantie' (een golftrilling) tot stand brengen, waardoor een ander tijdsveld wordt geactiveerd, en waarmee het op die manier in **een verstrengelingspositie** terechtkomt, zodat de twee tijdsvelden **instant** met elkaar verbonden zijn. Zoals uit het voorbeeld hiervoor blijkt, hoeven niet alle cijfers van een tijdsveld te veranderen om een beweging of een verandering weer te geven. Het hangt er

van af welk 'geladen karakter' een cijfer heeft. Een positief cijfer 1 slaat om in zijn tegendeel, in een negatieve 0, en ook omgekeerd kan een negatieve 0 veranderen in een positieve 1. Als nu een situatie, een onderwerp, een vraag of een verschijnsel **onze aandacht trekt**, en wij willen onderzoeken wat het betekent, wat het voorstelt, dan is het mogelijk om hierbij tot een tijdsveld (en een synaps) te komen die ons zowel meer helderheid verschaft, als ons een ruimer beeld van de situatie kan geven. Het tijdsveld in zijn geheel is dan *de achtergrond* van 'de Tijdsgeest'; de plaatsen zijn de situaties die door een synaps naar *de voorgrond* opgetrokken kunnen worden, uit het tijdsveld kunnen oprijzen of op-lichten. Als wij, zoals in ons voorbeeld, tijdsveld 2, 'Het Ontvangende' te zien krijgen (met een synaps op de eerste plaats), dan kunnen wij gaan lezen wat er bij de tekst staat bij tijdsveld 2 (de Tijdsgeest, Het Advies, De Natuurwet), ook de tekst bij de plaats 1, alsook tenslotte de teksten bij het resonerende tijdsveld 24, 'De Terugkeer' (Het Keerpunt) en de plaats 1 in dat nieuwe tijdsveld.

HET WIJSHEIDSBOEK – HET IK EN DE ANDER

Bij het vinden van een tijdsveld in HetKB hebben we een reeks symbolisch uitgedrukte toestanden, die door de beweging/verandering van cijfers in het tijdsveld (de synapsen) in elkaar kunnen overgaan (resoneren en verstrengelen). Behalve de mogelijke veranderingen en de beelden of tekens van veranderingstoestanden, is er nog een andere factor waarmee we rekening kunnen houden. Elke situatie, toestand, onderwerp, context, contact, enz. vraagt om een specifieke wijze van handelen (of niet-handelen), willen wij ons kunnen **afstemmen op de Tijdsgeest** van een momentopname. In elke situatie is er schijnbaar een juiste, en een mogelijks foutieve manier, van handelen. Wat juist is brengt geluk (Succes) met zich mee. Wat ongepast of fout is brengt lijden en ongeluk met zich mee. Maar wanneer is nu welke handelswijze gepast? Het is deze vraag die van de I Tjing meer dan een orakelboek heeft gemaakt. De hexagrammen of tijdsvelden geven geen noodlot weer, zoals bij het orakel. Waarzeggerij is in feite onzin. Wilhelm schrijft hierover: *'Doordat het in China voor het eerst gebeurde dat iemand zich niet tevreden stelde met de tekenen die de toekomst voorspelden, maar afvroeg: wat moet ik doen?, kon het geschieden, dat uit een waarzegboek een wijsheidsboek ontstond'*⁽¹⁰⁾. Wat die wijsheid dan inhield? Door het doen van rituelen, het brengen van offers, het werken met duizendbladstengels, kon men een situatie overzien en gaven de woorden bij de hexagrammen en de lijnen van de hexagrammen uitsluitsel over wat men te doen had. Het boek (de I Tjing) werd op die manier een persoonlijke adviseur bij uitstek, een *personal coach avant la lettre*. Uiteindelijk was het altijd de vraag hoe iemand **in harmonie met de tijd** kon zijn. En ook is het zo dat het advies ethisch van aard is, dat het meespeelt in de relatie tussen de ene mens en de andere; tussen 'het Ik' en 'de Ander'. Ook in HetKW speelt het 'in harmonie proberen te zijn' met de Tijdsgeest gedeeltelijk mee, alhoewel het er voor de eenling in feite nooit toe doet wat die doet of niet-doet, want voor een eenling is er in werkelijkheid geen sprake van een keuze, of beter gezegd, is er 'niet-iemand' die ooit kan kiezen, want alleen HetENE bestaat, en kiest, en wel op basis van **de dynamiek van de symmetrie van het geheel**. Wij mogen dan wel denken dat we denken -we denken 'dit' en we denken 'dat'- maar in werkelijkheid worden wij bedacht, of 'iets' (HetENE) denkt in ons. Wat in HetENE oprijst en verschijnt is zowel werkelijk (het voelt voor het verschijnsel 'ik' als echt aan; als lijden, plezier, leven, energie,...) als onwerkelijk (want het is slechts een tijdelijke (ver)schijn(ing) in HetENE...). HetKB is in zekere zin *'een lijdensversnipperaar'*, want indien wij ons gedragen in harmonie met de Tijdsgeest, dan is er ofwel geen lijden meer, ofwel is het lijden er wel, maar dan als passend bij wat wij op dat moment **ERZIJN**. Wij kunnen het lijden dan *'een plaats geven'* in het leven, wij kunnen de situatie *positioneren*

in het geheel. Een tijdsveld dat verschijnt is dus *een weergave* op dat moment van de Tijdsgeest van HetENE. Die wordt 'weer-gegeven' doordat wij elementaire deeltjes 1 en 0 combineren. De deeltjes (die kwantumfysisch ook golfjes zijn) zijn in HetKB de BITS met informatie over de Tijdsgeest. Op filosofisch vlak vinden wij betekenislagen in de I Tjing terug die te maken hebben met zowel het taoïsme, het confucianisme als het boeddhisme; de drie belangrijke religieuze (en ethische) stromingen in de geschiedenis van China. De grondgedachte van de I Tjing is de idee van de verandering. Wie de betekenis hiervan begrijpt, richt zich niet langer enkel op de veranderende voorbijvliegende voorwerpen in de buitenwereld (de voorgrond, cfr. de schaduwen op de rotswand bij 'de allegorie van de grot' van Plato), maar richt zich op de onveranderlijke wet die aan alle verandering ten grondslag ligt; op de achtergrond, op HetENE als bron en basis (cfr. de lichtbron op de achtergrond bij 'de allegorie van de grot' van Plato). Deze ENE WET(matigheid) is in de I Tjing analoog aan het 'tao' van Lao-tse, de weg der dingen. Later is het yin-yang teken (*Tai-Chi*) in een cirkel symbool hiervan geworden. Dualistische speculaties hieromtrent zijn evenwel vreemd aan de grondgedachte van zowel de I Tjing als HetKB. Wat we in het *Tai-Chi*-symbool zien is eenvoudig **één lijn** (de nokbalk), en is dus absoluut non-dualistisch, want *met* deze lijn, die één en symmetrisch-neutraal is, verschijnt tweeheid in de wereld (1 (=yang) en 0 (=yin)), en hiermee ontstaat dan schijnbaar tegelijkertijd een binnen en een buiten, een boven en een onder, een rechts en links, een voor en een achter, een plus en een min, een up en een down, en zo verder. Hoe dan ook zijn het deze 'tegen-delen' die door HetENE een vorm (verschijnsel) zijn gegeven, die op die manier zichtbaar gemaakt zijn en/of zich afwisselen, elkaar opheffen of in elkaar overgaan. De informatie die HetKB bevat is dus in feite terug te brengen in de digitale BIT-informatiedragers 1 en 0. En in die zin horen dan:

- Bij de **1**: ja, aan, hoog, plus geladen, heel, licht, actief, sterk, uitbreidend, sturend, bepalend, oneven, verwekkend, energetisch, hemels, bevestigend, bestraffend, oorzaak, en zo verder...
- Bij de **0**: neen, uit, min geladen, gedeeld, donker, passief, zacht, verkrampend, volgend, aanpassend, even, barend, geduldig, dragend, vormend, aards, ontkennend, apathisch, gevolg, en zo verder...

HET KWANTUMBOEK – HET ENE EN HET ZIEN

Mocht de kosmos een mens zijn, dan zijn de 1 en de 0 de dubbele helix die met elkaar vervlochten zijn, en zijn de bits 11, 01, 00, 10 de vier stikstofbasen (adenine, guanine, thymine en cytosine) die dan in hun combinaties uitmonden in de 64 DNA-Codons (in HetKB=64Velden). En net zoals in een chromosoom het DNA zich in hoge mate opgevouwen en *opgerold* rond de eiwitten bevindt, zo zijn er in de kwantumwereld van de snarentheorie en de M-theorie (=de theorie van alles; een unificatietheorie; een type veldentheorie dat de *supersymmetrie*⁽¹¹⁾ en de algemene relativiteitstheorie verenigt) elf dimensies: de vier gekende (hoogte, diepte, breedte en tijd) en zeven andere die mogelijks snaargewijs en eveneens *opgerold* zijn. Hoe het ook zij, en voor wat wij ervan begrijpen, is het tot op heden onmogelijk om de toekomst te voorspellen. Dus is *een orakel* niets meer dan een voor-onderstelling, en ook een voor-stelling of een vast-stelling van een mogelijk antwoord op een vraag die zich mogelijks zou kunnen stellen. Het is *een waarschijnlijke vast-stelling van een mogelijks moment dat ons toe-valt*, waarbij de waar-nemer weinig

heeft in te brengen, behalve het te plaatsen, te zien in het grotere geheel der dingen. Als wij de I Tjing als *een wijsheidboek* beschouwen, dan is het nog altijd de vraag wie of wat ons deze wijsheid aanreikt, en is het ook nog de vraag of wat als wijsheid wordt gepresenteerd ook wel echt wijs te noemen is? We maken ons immers op die manier afhankelijk van de inhoud van een boek, gemaakt door mensen met hun eigen menselijke intenties, specifieke bedoelingen en een eigen vooropgezet en subjectief wereldbeeld. Uit de I Tjing zijn daardoor effectief filosofische en maatschappelijke visies ontstaan zoals we deze terugvinden in ondermeer het taoïsme en het confucianisme, maar deze leerstelsels zijn niet méér (of minder) van waarde dan om het even welk ander (filosofisch) gedachtenstelsel. Het zijn allemaal interessante concepten. En het betekent absoluut niet dat ze van generlei waarde zijn. De gedachtengangen in de I Tjing bevatten oude lagen van het universeel menselijke denken die ook nog in onze tijd van betekenis zijn, en dat kunnen blijven, en waarvan we uiteraard ook zaken terug zullen vinden bij 'de Adviezen', 'de Natuurwetten' en 'de Afzonderlijke Plaatsen' in HetKB. Maar in de kwantumfysica is het uiteindelijk zo dat de werkelijkheid, de wereld zoals wij die kennen en zien, bestaat uit de probalistische mogelijkheid dat er iets 'is' (verschijnt, aanwezig is) of er 'niet-is' (verdwijnt, afwezig is). Hierbij is het fundament, zoals in het voorwoord al werd gesteld, ***dat de werkelijkheid afhangt van hoe je naar iets kijkt***, en met wat en hoe je meet, en dat in de kwantumfysica ***alles bestaat bij gratie van willekeur en waarschijnlijkheid, of anders gezegd: van het toeval***. In HetKB is ***de eenling*** de raadpleger, een observator, een waar-nemer, een ziener, een onderzoeker van een gegeven toestand; van een situatie, een gedachte, een gevoel, een beleving, een contact, een context, en zo verder. In de I Tjing, het boek der veranderingen, is er sprake van een raadpleger van het orakel die 'de edele' wordt genoemd (in het Chinees de *chun tzu*). Hij is de leerling, de vrager, de wijsheidszoeker. De *chun tzu* of de *edele* uit de I Tjing is in HetKB *de waar-nemende eenling*. En een eenling kijkt verder... Hij ziet of hij ziet niet... *En wat hij ziet is wat hij zelf is, of wat hij ziet, is wat op hem toe-valt... En wie kijkt, beïnvloedt!* Dàt zegt ons de kwantumfysica. Anderzijds is de eenling in feite niet echt zoekende, maar wel *onderzoekende*. Wat is het verschil tussen zoeken en onder-zoeken? Als wij onze identiteitskaart verliezen, en er naar op zoek zijn, dan weten wij naar wat wij zoeken; wij kennen het al, wij hebben al enig idee wat het is waar wij naar zoeken, maar we weten niet meer waar het is gelegd. Voor een waar-nemer met HetKB is het zo dat hij onderzoekt wat verschijnt, 'wat-is'. Hij wil niet 'voorspellen', maar 'voor-leggen' of 'naar-voorbrenge'. Hij is au fond niet zoekende, want hij heeft (als eenling) HetENE in principe al gevonden (aangenomen, (h)erkend). *Wat wij (er) onder-zoeken is wat wij in het tijdsveld kunnen zien, wat wij er in vinden, of wat 'op de voorgrond' komt of 'naar de achtergrond' verdwijnt, of wat wij erin kunnen realiseren of wat wij er in hebben geprojecteerd*. Het raadplegen van HetKB is dus 'een onder-zoek' naar een observatie, naar een 'waar'-nemen' van 'wat-is', naar een soort 'wijsheid van de eenheid', naar HetENE Zijn Zelf, die per definitie 'Liefde' is, omdat HetENE alles omvat en omarmt, en als ge-Liefde daardoor onvoorwaardelijk is. Naderhand eindigt het langdurige onderzoek van de eenling altijd in 'Het Grote Ont-moeten', nog tijdens het leven zelf of toch zeker bij het einde van het leven, bij de ervaring van het sterven, dat altijd een sen-sat-ionele 'vreugde zonder oorzaak' inhoudt. Dit terugkeren naar (een-terug-vallen-in) HetENE is in principe het 'Grootste' wat een mens ervaren kan, want het is in essentie datgene waar elk van ons voortdurend naar op zoek is, omdat het een thuiskomen is, en het is identiek aan wat genoemd wordt: 'het ontwaken', 'de verlichting', 'de bevrijding' en 'de verlossing'. Tot slot wil ik hier eindigen met de wijze woorden van de duistere filosoof Heraclitus (ca. 540 v.Chr.-480 v.Chr.): *'Inzicht hebben is iets van universele aard. Het is alle mensen gegeven zichzelf te*

kennen en verstandig te zijn. Ik ging dus bij mezelf op onderzoek. Luisterend niet naar mij, maar naar de uitleg, is het wijs ermee in te stemmen dat alles één is'⁽¹²⁾. Dit boek -HetKB- is er dus voor iedereen die zich eenling weet, en iedereen kan HetKB begrijpen, als we maar blijven kijken. En ook zegt Heraclitus, alsof hij een intuïtief voorgevoel had voor wat wij nu de kwantumwereld noemen: *'In dezelfde rivieren treden wij en treden wij niet; wij zijn en wij zijn niet. Het is onmogelijk tweemaal in dezelfde rivier te treden. Hij verstrooit en brengt samen. Hij komt op ons toe en gaat van ons af. Alles stroomt en niets in blijvend'*⁽¹³⁾.

DE CODE

Alles wat plaatsvindt, alles wat ons overkomt; wat wij denken, voelen, doen of nodig hebben, is in feite te herleiden tot data, tot 'in-formatie', die wij kunnen omzetten in een binaire code van eenen en nullen. Dat is wat wij met HetKB ook effectief doen. Maar hoe kunnen wij nu tot die in-formatie komen? Dit wordt in het volgende hoofdstuk over het gebruik van het boek en 'de binaire methode' verder uitgelegd.

III. Gebruik van het boek – de binaire methode

Als wij een tijdsveld van een momentopname in HetKB willen onder-zoeken, over wat voor onderwerp dan ook, dan proberen we eerst de drukte om ons heen weg te nemen, om ons in stilte te kunnen concentreren op waar we willen naar kijken (een vraag, een context, een gevoel, een gedachte, een behoefte, een onderwerp, een voorstelling, een situatie, een angst, een verlangen, een fantasie, een contact, en zo verder). Wij willen hier *de binaire methode* van raadpleging naar voor brengen, en wel op twee wijzen:

DE UITERLIJKE WIJZE:

1. We houden een vraag, een thema, een situatie, en zo verder, voor ogen en formuleren op papier: '**Wat kan HetENE mij laten zien over.....**' (bv. de situatie...; het contact met persoon...; het onderwerp...; en zo verder).
2. We plaatsen vervolgens **willekeurig zes maal** naast elkaar **een 0 of een 1** op een blad papier. Het resultaat is dan **twee tripletten** van telkens drie cijfers.
3. Als we deze twee tripletten combineren, zoals op **de tripletmatrix** achteraan HetKB (blz. 301-302) is aangegeven, dan vinden we het passende **actuele tijdsveld** als antwoord op ons onder-zoek.
4. Vervolgens maken wij op de weergave van het tijdsveld, met onze wijsvinger verschillende bilaterale bewegingen (van links naar rechts, en omgekeerd) en wijzen dan willekeurig één van de zes cijfers aan in het tijdsveld, die dan de laag (de plaats) is waar een **synaps (°)** op ligt. Wijst onze vinger naast, boven of onder de cijfers van het tijdsveld, dan betekent dit dat er geen synaps is, geen verandering plaatsvindt, en de situatie vrij stabiel en tijdelijk blijvend is.
5. Als we dit aangeduide cijfer op een plaats in een tijdsveld in zijn tegendeel omzetten (een 0 in een 1 of een 1 in een 0), en de andere cijfers gewoon overnemen, dan krijgen we een nieuw '**resonerend tijdsveld**', die ons *de tendens van een verstrengeling* toont waar een situatie toe neigt.
6. Wij **lezen** vervolgens bij het eerste *actuele tijdsveld* 'de Tijdsgeest', 'Het Advies', 'De Natuurwet', en de 'Afzonderlijke plaats' waar de synaps op ligt. En ook bij het *resonerende tijdsveld* lezen wij 'de Tijdsgeest', 'Het Advies', 'De Natuurwet, en de 'Afzonderlijke plaats' waar de synaps mee is verstrengeld.
7. **Schrijf** de woorden die je leest -en die je in het bijzonder raken- op, leg verbanden, associeer, kom tot conclusies en tot één samenhangend **verhaal** van wat je ziet.

DE INNELIJKE WIJZE:

1. We houden een vraag, een thema, een situatie, en zo verder voor ogen en formuleren op papier: **'Wat kan HetENE mij laten zien over.....'** (bv. de situatie...; het contact met persoon...; het onderwerp...; en zo verder).
2. We sluiten onze ogen en laten innerlijk **de ogen rollen** (van links naar rechts, en omgekeerd). We focussen ons op het onderwerp van onderzoek. We houden dan ineens halt. Zijn onze ogen naar *links* gericht op het moment dat wij stoppen, dan is dat een 0; zijn onze ogen naar *rechts* gericht op het moment dat we stoppen, dan is dat een 1. We schrijven telkens de 0 of de 1 op een blad papier. We sluiten vervolgens opnieuw onze ogen en gaan weer op dezelfde manier te werk voor het volgende cijfer. We doen dit in het totaal **zes keer na elkaar**. Op die manier hebben we zes cijfers, of twee tripletten, gevonden.
3. Als we deze twee tripletten combineren, zoals op **de tripletmatrix** achteraan HetKB (blz. 301-302) is aangegeven, dan vinden we **het actuele tijdsveld** als antwoord op ons onderzoek.
8. Vervolgens maken wij op de weergave van het tijdsveld, met onze wijsvinger verschillende billaterale bewegingen (van links naar rechts, en omgekeerd) en wijzen dan willekeurig één van de zes cijfers aan in het tijdsveld, die dan de plaats is waar de **synaps (°)** op is gelegd. Wijst onze vinger naast, boven of onder de cijfers van het tijdsveld, dan betekent dit dat er geen synaps is, geen verandering plaatsvindt, en de situatie vrij stabiel en tijdelijk blijvend is.
4. Als we dit aangeduide cijfer van een plaats in een tijdsveld in zijn tegendeel omzetten (een 0 in een 1 of een 1 in een 0), en de andere cijfers gewoon overnemen, dan krijgen we een nieuw **'resonerend tijdsveld'**, dat ons *de tendens van een verstrengeling* laat zien waar een situatie toe neigt.
5. Wij **lezen** bij *het eerste actuele tijdsveld* 'de Tijdsgeest', 'Het Advies', 'De Natuurwet', en de 'Afzonderlijke plaats' waar de synaps op ligt. En ook bij *het resonerende tijdsveld* lezen wij 'de Tijdsgeest', 'Het Advies', De Natuurwet, de 'Afzonderlijke plaats' waar de synaps mee is verstrengeld.
6. **Schrijf** de woorden die je leest -en die je in het bijzonder raken- op, leg verbanden, associeer, kom tot conclusies en tot één samenhangend **verhaal** van wat je ziet.

Achteraan HetKB kunnen we in hoofdstuk V, Verdieping, meer informatie vinden over *de decimale partner* van een tijdsveld, over de bepalende *clusters* (# en *) van een tijdsveld, over het *karakter* van de plaatsen; de *harmonie* tussen de plaatsen; de *solidariteit* tussen de lagen; de invloed van de *tripletten* op elkaar; en over de *snaren* van een tijdsveld. Bij de 'binaire methode' kiezen wij ervoor om slechts één synaps in een situatie te bekijken en te bestuderen.

IV. De Tekst

In alle hiernavolgende 64 tijdsvelden treffen wij telkens eenzelfde structuur aan, bestaande uit 8 onderdelen:

1. Het Nummer en de Naam van het actuele tijdsveld.
2. De Triplets in het tijdsveld: binnen (links) en buiten (rechts), alsook de decimale 'partner' van een tijdsveld.
3. De Volgorde van de tijdsvelden: van tijdsveld 1 naar tijdsveld 64.
4. De Tijdsgeest – de algemene **ZIN** of betekenis van het actuele tijdsveld.
5. Het Advies– het **OORDEEL** bij de Tijdsgeest.
6. De Natuurwet – de **WIJSHEID** en het beeld van de Tijdsgeest.
7. De zes Afzonderlijke Plaatsen in het tijdsveld; clusters (# en *), synapsen, verstrengeling en resonanties.
8. De Snaren van de tijdsvelden (meer duiding hierover is te vinden in hoofdstuk V, Verdieping):
 - a. In Stollion – *het Vormveld* (kwantumsprong in een verschijnsel).
 - b. In Fermion – de 'kern' van de Tijdsgeest - *het Kernveld*.
 - c. In Boson – de 'boodschap' van de Tijdsgeest - *het Krachtveld*.
 - d. In Becon – de opheffing van de tijd uit het HIGGS tot in het Bose-Einstein Condensaat (BEC) of tot één **SuperAToom** (SAT).

In HetKB en in de 64 tijdsvelden worden de termen uit de mantra '**Groots Succes, Veelbelovend (Voordelig) is Stabiliteit**' steeds met hoofdletter geschreven. Over deze mantra is eveneens meer duiding te vinden in hoofdstuk V, Verdieping.

EERSTE AFDELING

Tijdsveld 1 - HET SCHEPPENDE

1 1 1 1 1 1

Binnen (links): De Hemel
Buiten (rechts): De Hemel
Decimaal stelsel (partner): 63

VOLGORDE VAN DE TIJDSVELDEN: als de verschijnselen verschijnen, dan komt dat door de afkoeling van de donkere (onzichtbare) energie (de **Super-ENergie (SEN)**) of het *'BEWUST-ZIJN'*, dat voordien het absoluut warmtepunt had bereikt. Eenmaal afgekoeld ontstaat er symmetriebreking⁽¹⁴⁾ en volgen de vier natuurkrachten (*de sterke kernkracht* of Eros; *de zwakke kernkracht* of Thanatos; *het elektromagnetisme* en *de zwaartekracht*), de singulariteit⁽¹⁵⁾, de quark-gluonplasma⁽¹⁶⁾, en daardoor al de verschijnselen; de Hawkingstraling⁽¹⁷⁾, de zwarte gaten, de neutronensterren, de supernova's, de sterren, de moleculaire wolken, het plasma, de gassen, de vloeistoffen en de vaste stoffen. Het is uiteindelijk dus de energie-inhoud van het vacuüm van het universum die ervoor zorgt dat het heelal zichtbaar wordt, en blijft uitdijen. Als er wrijving is door de energie-inhoud, dan moet er straling zijn, en als er straling is, dan is er de verwekking van beweging, en als er beweging is, dan ontstaat er levenskracht, de creativiteit van het Licht. Groots voorwaar is de grootheid van HetENE Scheppende (het *BEWUST-ZIJN*), waaraan alle verschijnselen hun begin (het *ERZIJN*) te danken hebben, en dat het hele fysische bestaan (het *ZIJN*) doordringt.

DE TIJDSGEEST:

Het tijdsveld bestaat uit zesmaal het cijfer 1. De 1 symboliseert de lichte, sterke, mentale, geestelijke, actieve oerkracht. Het Veld is in zijn éénheid dus sterk van natuur. Omdat het vrij is van elke zwakheid, is zijn instrinsieke eigenschap de kracht. Het beeld van de Tijdsgeest is 'De Hemel'. De kracht ervan wordt voorgesteld als niet gebonden aan vaste ruimteverhoudingen, en wordt daarom opgevat als beweging en snelheid. Als basis van deze beweging komt de tijd naar voor. Op die manier komt dan ook de macht van de tijd en de macht van het volharden in de tijd, de duur, in dit tijdsveld tot uitdrukking. Bij de verklaring van de Tijdsgeest dienen wij altijd het feit van een dubbele duiding in het oog te houden: de macrokosmische én de uitwerking ervan in de mensenwereld. Toegepast op wat er 'in-de-wereld' gebeurt, wordt in deze tijd de sterke scheppende werkzaamheid van de natuur uitgedrukt. Toegepast op de contacten tussen mensen betekent het de scheppende werkzaamheid van een sterke en wijze persoonlijkheid, een eenling, die zelf de verantwoordelijkheid op zich neemt en door zijn kracht anderen motiveert, inspireert en doet groeien. Verder is het de tijd die bij de maanden april en mei past, als de lichte kracht op een hoogtepunt is, nog voordat met de midzomer de teruggang van het jaar zich inzet. Als wij de geheimen van de schepping en de kwantumwereld willen begrijpen, die verborgen liggen in einde en begin, in dood en leven, in vergaan en worden, dan kunnen wij zien hoe deze polaire tegendelen over en weer van elkaar afhankelijk zijn, en hoe de instant verstrengeling van symmetrie en symmetriebreking elkaar afwisselen. Dit soort zien staat boven alle relatieve waarde van het verschijnende en het vergankelijke. De tijd heeft hier voor ons slechts de betekenis van de fasen van groei en opeenvolging. Omdat wij alleen maar voortdurend waarnemen en ons bewust zijn van wat er gaande is, gebruiken wij deze zes fasen of trappen van groei alsof het zes draken zijn waarop wij naar de hoogste hoogten oprijzen. Dat is hier de **Grootsheid** en het **Succes** zoals het zich in een eenling kan manifesteren. De weg van het Scheppende zorgt er ook voor dat, door verandering en omvorming, elk verschijnsel zijn juiste aard en bestemming krijgt en in

een voortdurende overeenstemming met de Grote Harmonische Symmetrie komt: dat is het **Veelbelovende** en de **Stabiliteit**. In alle observaties van dit tijdsveld zien wij een duidelijke parrallel tussen het scheppende van de natuur en het scheppende in de mensenwereld. Deze tijd toont ons een krachtige, zich voortdurend herhalende beweging, die de kracht vindt in zichzelf, en oplaadt terwijl die uitstort. De verdubbeling van het triplet 'De Hemel' suggereert dat wij in onszelf de kracht putten zodat op elke handeling onophoudelijk een nieuwe volgt. In deze tijd ligt '**het Licht in onszelf**', en is het niet -en nergens- buiten onze eigen aard te vinden. Dàt is hier dè essentie. Er is enkel en alleen maar 'Dàt', HetENE Hele-Al, gewoon als 'wat-is'.

(De decimale partner van tijdsveld 1, 'Het Scheppende', is tijdsveld 63, 'Na de Voleinding', waarbij elke laag op zijn correcte plaats staat. Dat zorgt ervoor dat tijdsveld 63 een weergave van de perfectie is, die altijd slechts tijdelijk is, omdat elke verandering van de perfectie een imperfectie teweegbrengt, tenzij het over HetENE Zelf gaat, dat altijd 'scheppend' bezig is, en liefde is, en dat hier eveneens als correct en perfect wordt gezien.)

HET ADVIES:

Het Scheppende zorgt voor Groots Succes. Veelbelovend door Stabiliteit

Volgens de oorspronkelijke betekenis van de I Tjing, het boek der veranderingen, waarop dit Kwantumboek is gebaseerd, behoren de hier genoemde begrippen of eigenschappen paarsgewijze bij elkaar. Voor wie deze tekst verkrijgt, betekent het dat voor de eenling, uit de oerdiepten van het wereldgebeuren, Succes uit zijn handelen en streven zal voortvloeien, en dat het er in de eerste plaats op aankomt, dat wij dan uitsluitend, door Stabiliteit in het constructieve, het eigen geluk en dat van anderen zoeken. Heel vroeg in de geschiedenis heeft men al nagedacht over de betekenis van elk van de vier eigenschappen van 'Het Advies' in het bijzonder. Het Chinese begrip 'Verheven' betekent: hoofd, oorsprong, groot. Deze eerste eigenschap doordringt ook de drie andere. Het begin van alle dingen ligt bij wijze van spreken nog in de andere wereld opgesloten, als een vat of een container; een veelheid aan ideeën die nog verwezenlijkt kunnen worden. Kwantumgewijs zijn het probalistische waarschijnlijkheden en onzekerheden. Maar in 'Het Scheppende' ligt ook de ENergie, leeft de kracht, om aan de ideeën vorm te geven, wat wordt aangeduid met het woord 'Succes'. Dit proces van verschijnen wordt weergegeven door een beeld uit de natuur: *'wolken gaan, de regen werkt, en alle wezens vloeien in hun eigen, afzonderlijke gestalte'*. Op de menselijke wereld toegepast wijzen deze eigenschappen een wijs iemand de weg naar 'Groots Succes': doordat wij met groot inzicht de oorsprong en de werking van het tijdsveld observeren, beklimmen wij op de correcte tijd de hoogste van de zes treden, op welke wij op het juiste moment, als op zes draken, naar de hoogste hoogte opstijgen. De zes treden zijn de zes afzonderlijke lagen, fasen of plaatsen, die hier ook als draken worden voorgesteld. Als weg naar het Succes wordt hier de kennis, het waar-nemen, het observeren en het verwerkelijken van de universele zingeving genoemd, die als een soort eeuwige vaste WET(matigheid) alle aan tijd gebonden verschijnselen van het begin tot het einde bepalen. Zo is hier elke fase of plaats in het tijdsveld tegelijk de voorbereiding voor de volgende; de tijd is geen belemmering meer, maar slechts een middel om het mogelijke te verwerkelijken. Komt door de begrippen 'Groots' en 'Succes' *de scheppingsdaad* tot uiting, dan tonen de termen 'Veelbelovend' (of 'Voordelig', omdat het in overeenstemming is met de wezenlijke kern en bedoeling van de tijd) en 'Stabiliteit' (recht en vast) wordt het werken aan *de instandhouding* getoond als een zich in zichzelf aanhouden van vormgeving door het

verschijnen. De loop van 'Het Scheppende' vormt en vervormt de verschijnselen tot elk zijn juiste, voor de schijngestalte bestemde natuur heeft verkregen, en behoudt ze daarmee altijd de overeenstemming met de Grote Harmonie van het geheel, of anders gezegd, verblijft ze altijd in de altijddurende Symmetrie van het Al. Zo vertoont het zich 'Voordelig door Stabiliteit'. Op het menselijke plan overgebracht blijkt hieruit, hoe de grote man, de edele, de waar-nemer of eenling, door een ordenende werkzaamheid vrede en veiligheid brengt in de wereld: *'Doordat deze zich met zijn bewustzijn boven de menigte verheft, komen alle landen samen tot rust'*. Een andere interpretatie gaat met de onderscheiding van de vier begrippen nog verder door ze met de vier hoofddeugden te vergelijken: het '**Grootse**', dat tegelijk als fundament alle andere principes in zich bevat, wordt in verband gebracht met de *liefde (de moed)*. De *ethiek (de matigheid)* die uit deze liefde voortkomt, ordent en organiseert de wereld, en het positief resultaat dat daaruit voortvloeit, is dan '**Succes**' te noemen. De *rechtvaardigheid* die ontstaat doordat iedereen krijgt wat bij zijn verschijnen past, wat dan voor de schijngestalte geluk betekent, komt tot uiting in de term '**Veelbelovend**'. En de *wijsheid* die de vaste wetten kan zien in en achter het opkomen en weer verdwijnen van wat verschijnt, en die daardoor in staat is om duurzame toestanden te scheppen, blijkt dan weer uit het begrip '**Stabiliteit**'.

DE NATUURWET:

De beweging van 'De Hemel' is vol kracht.

Zo maakt de eenling zich sterk en onvermoeibaar.

Omdat er maar één hemel is verwijst de verdubbeling van het triplet 'De Hemel' in deze tijd op de beweging van de hemel, en wel op de omwenteling van de hemel als een dag. De verdubbeling betekent dat elke dag door een andere gevolgd wordt. Daarom is hier de voorstelling van de tijd, en ook, waar het over steeds dezelfde hemel gaat die zich met onvermoeibare kracht beweegt, betreffende de duur die boven de tijd staat, van een beweging die nooit stilstaat, een eeuwig uitdijen, zonder rust, zonder te verslappen, zoals onafgebroken de ene dag op de andere volgt. Deze duur in de tijd is het beeld van de ENE kracht, die inherent is aan 'Het Scheppende'. De eenling neemt dit tot voorbeeld en zo kunnen wij ons op een manier ontwikkelen dat er een blijvende werking van ons uitgaat. We kunnen onszelf vormen tot een gaaf mens uit één stuk, door alles wat destructief is, en omlaag trekt, bewust uit te schakelen, en andere (schijnbare) keuzes te maken. Zo krijgen we een soort van onvermoeibaarheid die zich op een vast omlijnd arbeidsveld richt. Er is een verband te zien tussen dit tijdsveld en het Chinese begrip *tao* of 'de natuurlijke weg', als leidinggevend beginsel, maar zonder in het voetlicht te treden; het is de ware kracht achter alles; beweeglijk, maar ook verborgen aan het werk, zonder uiterlijk vertoon. Het *tao* (HetENE) is verantwoordelijk voor elk verschijnen, maar is zelf geen verschijnsel.

DE AFZONDERLIJKE PLAATSEN:

-Een 1 op de **eerste plaats** betekent energie die verschijnt:

(Resonantie bij synaps 1 – Veld 44, Het Tegemoetkomen)

Verborgen draak. Niet(s) doen.

De kracht van het Licht is nog verborgen en bedekt.

De draak is hier een metafoor voor de bewegende, elektromagnetische, sterke en stimulerende kracht, die bijvoorbeeld in een onweer opkomt. Deze levenskracht, dit libido, pneuma of *chi*-energie, trekt zich bij wijze van spreken in de winter in de aarde terug, wordt weer actief in de lente en verschijnt als bliksem en donder aan de hemel. Als gevolg daarvan komen dan ook op aarde opnieuw de scheppende krachten in actie. Hier,

in deze laag, op deze plaats in het tijdsveld, is de scheppende kracht nog verborgen onder de aarde en heeft zij dus nog geen effect. Op menselijk vlak betekent dit dat wij als dusdanig als eenling nog geen erkenning krijgen, of 'het' nog niet zien. Toch blijven wij trouw aan onszelf. Wij laten ons niet beïnvloeden door uiterlijk slagen of mislukken, maar wachten sterk en onbezorgd het juiste moment af. Als wij een synaps plaatsen bij deze laag in de tijd, dan kunnen wij beter rustig, sterk en geduldig afwachten, want tijd brengt raad. Onze tijd zal komen. Wij hoeven niet bang te zijn dat wij met onze sterke wil niet ons doel zouden bereiken. Wij dienen enkel te proberen om onze krachten niet voortijdig te verliezen, en niet iets te willen forceren waarvoor de tijd nog niet rijp is. *(Hier, op deze positie van de tijd, kunnen wij nog niet veel verwezenlijken, want de energie zit vooral nog op de achtergrond, in de diepte. Als het nog niet de tijd ervoor is, dan hoeven wij ook zelf nog niets te ondernemen.)*

-Een 1 op de **tweede plaats** betekent energie die stijgt:

(Resonantie bij synaps 2 – Veld 13, Gemeenschap met Mensen)

Op het veld verschijnende draak.

Het is Veelbelovend om de grote man te zien.

Hier komen de werkingen van de Lichte kracht naar boven, en worden zichtbaar. Toegepast op de menselijke contacten betekent dit dat de eenling in het (tijds-)veld door zijn werkzaamheid verschijnt. Wij nemen dan nog geen leidende positie in, op deze plaats, wij komen nog niet op de voorgrond, maar wat ons doet verschillen van anderen is onze ernst, onze absolute betrouwbaarheid, de invloed die wij op anderen uitstralen zonder dat wij daar bewust iets voor doen. Als wij zo zijn, dan kan het niet anders of het is voorbestemd om grote invloed te krijgen, en ook dat wij in-de-wereld een ordenend effect hebben.

-Een 1 op de **derde plaats** betekent overal energie:

(Resonantie bij synaps 3 – Veld 10, Het Optreden)

De eenling is heel de dag scheppend bezig.

Ook 's avonds nog is een eenling vol van zorg vervuld.

Wij gaan met de tijd mee.

Gevaar. Geen fout.

Als wij iets zinnigs willen doen met ons leven, dan doet zich nu een kans voor. Er is enige bekendheid en anderen willen naar ons luisteren. Onze innerlijke kracht is nu opgewassen tegen de druk van de buitenwereld. Er is veel stress, veel werk te doen, en ook 's avonds nog, als anderen slapen, komen plannen en zorgen bij ons, uit het innerlijke, naar boven. Er is ook gevaar in deze tijd, omdat het een overgang is van de derde naar de vierde plaats in het tijdsveld, van het binnenste triplet naar het buitenste, van de innerlijke afweging en de intenties, naar de concrete uitvoering en vormgeving. Zo'n overgang is kinetisch en betekent veel verantwoordelijkheid. In de geschiedenis zijn vele helden ten gronde gegaan omdat de massa hen ging volgen en zij meegesleurd werden in hun val. Eer en roem in de buitenwereld (het egologische) verduisteren het innerlijke Licht in het eigen binnenste. Maar echte grootheid wordt door verleidingen en een toxische omgeving niet beschadigd. Als wij voeling houden met de steeds wisselende tijden en tijdsvelden, en met de eisen die deze telkens stellen, dan blijven wij voorzichtig genoeg om alle gevaren te vermijden, en blijven wij zonder enige twijfel zuiver onszelf. *Wat staat er op het grafmonument van de Nederlandse filosoof Baruch Spinoza gebijeld?* **Caute** (voorzichtig) staat er. Zo is het nu, bij dit onderwerp, wees voorzichtig tijdens al die drukte.

-Een 1 op de **vierde plaats** betekent twijfelende energie:

(Resonantie bij synaps 4 – Veld 9, De Temmende Kracht van het Kleine)

Aarzelende opzwaai over de diepte. Geen fout.

Hier is de plaats van de overgang van de derde naar de vierde plaats in de tijd bereikt. Hier kunnen wij een vrije keuze maken. Twee mogelijkheden staan nu voor ons open. We kunnen ons opwerken en in-de-wereld een vooraanstaande positie innemen, of we kunnen ons in stilte terugtrekken om aan onszelf te werken; de weg van een extraverte en bekende beroemdheid, of van een introverde en verboren wijze. Er is geen algemeen geldende regel, die ons de juiste oplossing aanbiedt. De keuze staat voor ieder van ons vrij te maken, als wij maar handelen overeenkomstig onze eigen innerlijke aard en symmetrische positie. Als wij ons in een dergelijke situatie bevinden, maar helemaal eerlijk zijn met onszelf, en consequente beslissingen nemen, dan zullen wij de ons passende weg wel vinden. Deze weg is dan voor ons de enige juiste, en treft er ons geen schuld en maken wij ook geen fouten. Wij mogen de vaste grond onder onze voeten opgeven als wij vooruit willen komen. We kunnen de sprong wagen naar het bodemloze en het eenzame. Hier zijn wij existentieel vrij in de onvrijheid van HetENE, precies door de situatie en de tijd waar wij ons nu in bevinden. Elk van ons kan zijn eigen lot hiermee vorm geven. Filosofisch gezien is dit het 'Amor Fati' of 'de liefde voor het levenslot'. *(Hier zien wij een situatie zoals bij een man die wegglijdt op een pad en in een ravijn valt, waarbij hij zich nog net aan één tak kan vasthouden. In de diepte onder hem zijn rotsen. Hij roept naar boven, want elk moment kan de tak het begeven en zal hij vallen: 'Help! Help! Is daar iemand? En uit de wolken van de hemel weerklinkt een zware stem, die zegt: 'Ja, hier ben ik!' De man vraagt: wie bent u? En de stem antwoordt: 'God, de Heer van het Al.' En de man vraagt: 'kunt u mij helpen, lieve God? Wat moet ik doen?' En de stem weergalmt met een zware echo en roept: 'loslò...ten!' Maar dan is het even stil... en de man roept smekend terug: oe..oe... is daar... nog... iemand anders?)*

* Een 1 op de **vijfde plaats** betekent resonerende energie:

(Resonantie bij synaps 5 – Veld 14, Het Bezit van het Grote)

Vliegende draak aan de hemel.

Het is Veelbelovend om de grote man te zien.

Dat is de beste manier van leiden.

Wij bereiken hier de hoogste hoogte, de hemelse sferen. Onze invloed is mogelijks al van ver zichtbaar en strekt zich over een groot gebied uit. Wie ons ontmoet, mag nu blij zijn, omdat er resonantie is en een sterke eensgezindheid, een stevige verstrengeling in de tijd. Wat overeenstemt, trilt met elkaar mee. Wat innerlijk verwant is, zoekt elkaar op. Wat hier links gaat, gaat dààr naar rechts. Er is een volmaakt neutraal symmetrisch evenwicht tussen de dingen en de mensen. Zoals water naar beneden stroomt, en vuur oplaait, zo veranderen de dingen der tegendelen instant met elkaar, omdat zij zo erg verwant zijn, ook al scheidt hen onmetelijke afstanden, want toch zijn zij één en al hetzelfde; het AL-ENE. En wat van boven is, stamt met wat boven is; wat van beneden is, voelt zich verwant met wat beneden is. Elk volgt aan wat hij is verstrengeld. Er is geen andere mogelijkheid. 'Dit' is 'Hèt'. Als zelfs de hemel, de kosmos, ons niet tegenwerkt, hoeveel minder zullen mensen dit doen. *(Hier zien wij de resonantielaag, de verwantschapslaag tussen de verschijnselen, die elkaar aantrekken op een noodgewongen, natuurlijke manier, zonder dat het 'ego' en 'het denken' (die in feite hetzelfde zijn) erbij betrokken zijn. De dingen zijn wat ze zijn... Het is wat het is.... Ik ben die ik ben...Hier zien wij het meest positieve, actieve en energetische punt in de tijd aan het werk).*

-Een 1 op de **zesde plaats** betekent overmatige energie:

(Resonantie bij synaps 6 – Veld 43, De Doorbraak)

Hoogmoedige draak zal reden hebben tot spijt.

Want wat vol is, kan niet voortduren.

Alles wat tot het uiterste gaat, komt in het ongeluk.

Wij putten ons op die manier gaandeweg uit.

Hier zien wij het naar beneden storten doordat wij ons hoogmoedig, overactief of onverschillig gedragen in de op de voorgrond verschijnende situatie. Als wij zo hoog willen stijgen dat wij het contact met anderen verliezen, dan zullen wij eenzaam zijn door onze hoogmoed, en dan zal dit noodzakelijkerwijze leiden naar mislukking. Op deze plaats in de tijd ziet de waar-nemer een waarschuwing tegen de titanische ambitie die onze krachten te boven gaat. Een val in de diepte is dan het gevolg. Hier is, op de zesde plaats van de tijd, sprake van een einde van een geheel, maar de lading is nog altijd positief (een 1), op een zwakke plaats (de zesde). Deze gespletenheid tussen willen en kunnen leidt ertoe dat er geen uitweg meer mogelijk is, en volgt er dus spijt nadien. Wie het verhaal van Icarus kent, die met zijn wassen vleugels te dicht bij de zon wou komen, die weet wat hier op deze plaats is te zien. Hoogmoed betekent, dat wij ons wel vooruit kunnen opdringen, maar niet kunnen terugtrekken; dat wij alleen het bestaan kennen, maar niet het ondergaan; dat wij alleen weten van winnen, maar niet van verliezen. Alleen wij, in een staat van objectieve waar-neming, begrijpen hoe wij ons naar voren kunnen dringen én ons toch terug kunnen trekken; vast kunnen houden én toch weten op te geven, zonder dat wij onze ware aard verliezen. Dat kan alleen kan de eenling en ziener.

DE SNAREN:

STOLLION (=het VormVeld)

1 0 1 1 0 1 – Veld 30, Het Vuur

Als we deze tijd hebben doorleefd, dan is de innerlijke draak tot een BEWUST-ZIJN geworden.

FERMION (=het KernVeld)

1 1 1 1 1 1 – Foton – Veld 1, Het Scheppende

In de diepte vindt het Licht de kracht in zichzelf om zo de dingen zich te laten voltrekken.

BOSON (=het KrachtVeld)

1 1 1 1 1 1 – Foton – Veld 1, Het Scheppende

In zijn allerdiepste betekenis is het leven HetENE Licht, dat de wereld stralend doet verschijnen.

BECON (=de Opheffing in het Superatoom)

0 0 0 0 0 0 – Veld 2, Het Ontvangende

In zijn tegendeel, en opgelost, is er uiteindelijk het uiterlijke verschijnsel; de materie en de vorm.

Tijdsveld 2 - HET ONTVANGENDE

0 0 0 0 0 0

Binnen (links): De Aarde

Buiten (rechts): De Aarde

Decimaal stelsel (partner): 0

VOLGORDE VAN DE TIJDSVELDEN: als de verschijnselen verschijnen, dan komt dit door de opwarming van de donkere (onzichtbare) materie van het **Super-AToom** (het **SAT** of het **ZIJN**, HetENE lichaam), dat voordien het absolute nulpunt had bereikt (-373°C) en het Grote ENE '**Bose-Einstein-Condensaat**' (**BEC**) wordt genoemd. Eenmaal opwarmend is er symmetriebreking en volgen de verschijnselen; de atomen, neutronen, elektronen, protonen, fermionen, bosonen en vervolgens de vaste stoffen. **Groots** voorwaar is de grootheid van HetENE Ontvangende en Open-barende Lichaam, het **ZIJN**, waaraan alle verschijnselen (het **ERZIJN**) hun begin te danken hebben, en dat het hele bestaan doordringt. 'Het Scheppende' representeert de tijd, die noodzakelijkerwijze een opeenvolging met zich meebrengt, 'Het Ontvangende' is de ruimte, die een naast-elkaar

(verschijnen) laat zien. Maar, zo vertelt ons ook de wijze mysticus Ramana Maharshi: *‘Wat eeuwig is, is nooit geboren en kan nooit sterven. We verwarren verschijnselen met de Werkelijkheid. Verschijnselen zijn per definitie eindig. Wat is het dan, dat steeds opnieuw verschijnt? Op deze zoektocht is het niet nodig, allerlei oefeningen te doen. Jouw taak is het om enkel maar (ERZIJN) te Zijn, en niet om dit of dat te zijn.’*⁽¹⁸⁾

DE TIJDSGEEST:

Het tijdsveld bestaat uit zesmaal het cijfer 0. De 0 symboliseert de weke, open, donkere, lichamelijke, fysieke en receptieve oerkracht. De eigenschap van dit tijdsveld is de overgave, en zijn beeld is de aarde. Het is het volmaakte tegen-deel van ‘Het Scheppende’; tegen-deel en geen tegenstelling; een aanvulling, geen bestrijding. Het tijdsveld is in zijn ruimheid groot van natuur. Omdat het vrij is van elke verdeeldheid, is zijn instrinsieke eigenschap de uitgebreidheid en de ruimte. Het is het zinnelijke tegenover het geestelijke, ‘De Aarde’ tegenover ‘De Hemel’, de ruimte tegenover de tijd, het moederlijke tegenover het vaderlijke. Het beeld van deze Tijdsgeest is ‘De Aarde’ en de kracht ervan wordt voorgesteld als de **Stabiliteit** van een vaste massa, en wordt daarom opgevat als rust en dragend. Als basis van deze draagkracht komt de ruimte naar voor. Op die manier komt dan ook de macht van de grootsheid van de ruimte en de macht van het zachte ontvangende in dit tijdsveld tot uitdrukking. Bij de verklaring van de Tijdsgeest dienen wij altijd het feit van een dubbele duiding in het oog te houden: de macrokosmische én de uitwerking ervan in de mensenwereld. Toegepast op wat er in de wereld gebeurt, wordt in deze tijd de zachte (open-)barende werkzaamheid van de natuur uitgedrukt. Toch kan hier niet gesproken worden van een werkelijk dualisme, want er bestaat een soort hiërarchische verhouding tussen de beide grootheden, tussen het SAT (het **Super-AToom** of **ZIJN**) en de SEN (de **Super-ENERgie** of het **BEWUST-ZIJN**). Op zichzelf is tijdsveld 2, ‘Het Ontvangende’ natuurlijk even belangrijk als tijdsveld 1, ‘Het Scheppende’. Maar door de eigenschap van de overgave is de plaats van deze oerkracht tegenover ‘Het Scheppende’ duidelijk gekarakteriseerd. ‘Het Ontvangende’ staat onder de leiding en aansporing van ‘Het Scheppende’, dan werkt het positief uit. Alleen wanneer ‘Het Ontvangende’ met deze positie niet tevreden is, en zich als gelijke aan de zijde van ‘Het Scheppende’ wil scharen, werkt het negatief uit. Het gevolg is dan namelijk oppositie en strijd, wat voor beide partijen pijnlijk en nadelig is. Alleen in hun *Uneologisch*⁽¹⁹⁾ samenzijn; ‘Het Scheppende’ (SEN, **Super-ENERgie** of het **BEWUST-ZIJN**) en ‘Het Ontvangende’ (SAT, **Super-AToom** of het **ZIJN**), komen alle verschijnselen voort (het **ERZIJN**) in een SEN-SAT-ioneel leven als HetENE (= het **ZIJN**, het **BEWUST-ZIJN** en het **ERZIJN** samen), als ‘de Getuige’, als ‘De Ziener’, als de ‘waar-nemer’ of ‘de eenling’.

(De decimale partner van tijdsveld 2, Het Ontvangende, is tijdsveld 0, dat niet als tijdsveld in HetKB bestaat. Wel staat de 0 symbool voor een soort baarmoeder die open is, die alles in zich draagt of uit zich baart. De ‘0’ omvat als het ware alles, als in een allesomvattende moederschoot, en dat zorgt er dan voor dat tijdsveld 2, ‘Het Ontvangende’ dit in de verschijnende wereld weergeeft. Maar de ‘0’ staat ook voor een neutraliteit, een weergave van tegen-delen die zichzelf opheffen in een neutraal (één) lichaam, één ZIJN, want waar het ‘ene’ gebeurt, gebeurt onmiddellijk, door de kwantumfysische innerlijke dynamiek van de symmetrie, ergens anders in de uitgebreidheid van het heel-al, het ‘andere’, als tegen-deel). Vandaar dat voor de eenling elke daad onmiddellijk een wederdaad betekent.)

HET ADVIES:

**'Het Ontvangende' zorgt voor Groots Succes.
Veelbelovend door de Stabiliteit van een merrie.
Heeft een eenling iets te ondernemen, en willen wij vooruit,
dan verdwalen wij; volgen wij, dan vinden wij leiding.
Voordelig is het, in het Westen en Zuiden vrienden te vinden,
In het Oosten en Noorden vrienden te missen.
Rustige Stabiliteit brengt geluk!**

De vier fundamentele aspecten van 'Het Scheppende': *Groots Succes, Voordelig door Stabiliteit* vinden wij ook hier terug om 'Het Ontvangende' te omschrijven. Alleen wordt de Stabiliteit hier specifiek gedefinieerd als de Stabiliteit van een merrie. 'Het Ontvangende' beschrijft de ruimtelijke werkelijkheid (uitgebreidheid) tegenover de geestelijke mogelijkheid (het potentieel denken) van 'Het Scheppende'. Als het mogelijke reëel of het geestelijke ruimtelijk wordt, dan gebeurt dit altijd door een beperkende, individuele werking door het waarnemen, observeren of meten. Vandaar dat aan de uitdrukking 'Stabiliteit' de expliciete bepaling 'van een merrie' is toegevoegd. Het paard hoort bij 'De Aarde' zoals de draak bij 'De Hemel'. Door zijn onvermoeide beweging over de vlakte symboliseert het de wijde uitgestrekte en open ruimte van de aarde. Het symbool 'merrie' is gekozen omdat de merrie de kracht en de snelheid van een paard verenigt met de zachtheid en gedweeheid van de koe. Alleen doordat de natuur van het *ZIJN* tegen het wezen van het scheppende *BEWUST-ZIJN* opgewassen is, kan ze de ontvangen impulsen, door het kijken, verwezenlijken of verwerkelijken in het *ERZIJN*. Haar rijkdom als *ZIJN* bestaat daarin, dat zij alle wezens baart en voedt; haar grootheid, dat zij alles mooier en heerlijker maakt. Zo zorgt zij voor voorspoed en welzijn voor alles wat verschijnt als levende gestalte. Terwijl 'Het Scheppende' de verschijnselen verwekt, brengt 'Het Ontvangende' ze in-de-wereld. Overgedragen op menselijke verhoudingen gaat het erom dat wij ons in deze situatie gedragen zoals de situatie dat verlangt. Wij zijn niet in een zelfstandige positie, maar werkzaam als hulpkracht, of als verschijnende gestalte in HetENE (zodat HetENE blijvend het neutrale symmetrische HetENE kan ZIJN). Dan gaat het erom, iets te presteren. Wij kunnen hier beter geen leiding willen geven, niet willen sturen, want daardoor zouden wij alleen maar van de weg van de symmetrie afdwalen. Wij kunnen ons hier laten leiden, dat is de opgave. Als wij ons aan het (levens-)lot overgeven, zullen wij zeker de nodige leiding vinden. Wat wij zien, is wat wij krijgen. De eenling laat zich hier leiden door 'wat-is'. Wij gaan niet blindelings vooruit, maar wij leiden uit de omstandigheden af wat er van ons verlangd wordt, en wij volgen elke synchronistische fingerwijzing van HetENE op. Dat wijst op '*wijsheid*', één van de vier oude Stoïcijnse deugden van weleer. Als eenmaal helder is gezien, wat ons te doen staat, dan hebben wij vrienden en helpers nodig in het uur van de arbeid en inspanning. Dat vraagt om '*moed*', een andere deugd van de Stoïcijnen. De tijd van de arbeid en inspanning wordt door het Westen en het Zuiden uitgedrukt. Deze vormen het symbool voor de plaats waar 'Het Ontvangende' aan het werk is voor 'Het Scheppende', zoals de natuur in de zomer en in de herfst. Als wij dan niet alle beschikbare krachten samenbrengen, komen wij niet klaar met het (levens-)werk dat ons te doen staat. Daarom betekent 'vrienden krijgen' hier meer bepaald dat wij leiding vinden, en dat het voor ons duidelijk is wat wij moeten doen. Maar behalve de arbeid en de inspanning is er ook een tijd voor het maken en uitwerken van plannen; daarom hebben wij de eenzaamheid nodig. Het Oosten symboliseert de plaats, waar wij de opdrachten kunnen ontvangen, en het Noorden de plaats, waar wij verslag kunnen uitbrengen over wat wij hebben gedaan. Daar moeten wij wel alleen zijn, als eenling en edelmens, en objectief kijken. In dit unieke stille moment

moeten wij het zonder vrienden stellen, zodat wij niet worden beïnvloed of ons laten leiden door vriendjespolitiek of corruptie. Wij moeten onszelf dan weten te beheersen, zoals een derde Stoïcijnse deugd ons leert in de (regel-)**matigheid**. De maanden oktober en november -als de donkere kracht in de natuur werkzaam is en het einde van het jaar brengt- staan in dit tijdsveld. Alle verschijnselen hebben hun geboorte aan de grootsheid van 'Het Ontvangende' te danken, daar het vol overgave en toewijding het hemelse ontvangt. 'Het Ontvangende' is het barende, dat het zaad van het hemelse *BEWUST-ZIJN* in zich opneemt en aan alle verschijnselen hun lichamelijk organisme geeft. 'Het Ontvangende' draagt in zijn rijkdom alle dingen. Zijn aard is in overeenstemming met het grenzeloze. Het omvat alles in zijn wijdsheid en verlicht alles in zijn grootte. Door zijn toedoen komen alle afzonderlijke verschijnselen tot 'Succes'. Terwijl de beweging van 'Het Scheppende' de rechte voorwaartse beweging is, en zijn rust de stilstand, is de rust van 'Het Ontvangende' het gesloten-zijn en zijn beweging het zich-openen. In de rusttoestand van het gesloten-zijn omvat het alle verschijnselen als in een reusachtige moederschoot. In de bewegingstoestand van het zich-openen laat het 't hemelse Licht van *BEWUST-ZIJN*' binnen, waarmee het alles verwarmt, belicht en laat schijnen. Daarop berust zijn Succes, dat zich in het gedijen der verschijnselen openbaart. Terwijl het Succes van 'Het Scheppende' daarin bestaat, dat de afzonderlijke verschijnselen hun bepaalde vorm krijgen, zorgt het succes van 'Het Ontvangende', dat ze gedijen en zich ontplooiën. Het geluk van de rust en de Stabiliteit berust daarop, dat wij in deze situatie in harmonie zijn met het grenzeloos *ZIJN* van de aarde, van HetENE. De aarde is stil. Zij handelt niet zelftandig, maar neemt bestendig de invloeden van het hemelse *BEWUST-ZIJN* in zich op. Daardoor wordt zij in haar leven onuitputtelijk en eeuwig. Zo vindt ook de eenling het eeuwige, doordat hij niet in ijdele egologische, egocentrische bedrijvigheid alles 'zelf' wil doen, maar zich rustig en blijvend openstelt voor de impulsen, die uit de diepten van de scheppende krachten van het universum tot hem komen. Dit wijst ons dan weer op de vierde Stoïcijnse deugd van '**de rechtvaardigheid**'.

DE NATUURWET:

De toestand van 'De Aarde' is de ontvangende overgave.

Zo draagt de eenling de buitenwereld,

in de wijde open ruimte van zijn innerlijke wezen.

Net zoals er maar één hemel is, is er slechts één aarde. Terwijl 'De Hemel' de verdubbeling van het triplet voor de duur in de tijd (111) aangeeft, betekent deze bij 'De Aarde' de uitbreiding in de ruimte (000) en de vastheid, waarmee zij de daar levende en strevende verschijnselen, het *ERZIJN*, draagt en in stand houdt. In haar overgave draagt 'De Aarde' gelijkelijk goed en kwaad. Zo maakt ook de eenling zijn karakter ruim (*wijsheid*), degelijk (*matigheid*), vast (*moed*) en draagkrachtig (*rechtvaardigheid*), zodat die de mensen en de verschijnselen weet te dragen en te verdragen. 'De Aarde' voltooit in de vorm. Hier wordt gesproken van een toestand en een massa volk, die nodig is, opdat de verschijnselen zich kunnen overgeven, zonder hun ware ENE vorm van *ZIJN* te verliezen. Zo kunnen ook eenlingen een innerlijke kracht (door *moed*), een zekere massiefheid (door *matigheid*) in hun vorm, en een grote mate van ruimheid (door *wijsheid*) bezitten, willen wij in staat zijn de wereld te verdragen (door *rechtvaardigheid*) zonder erdoor beïnvloed te worden.

DE AFZONDERLIJKE PLAATSEN:

-Een 0 op de **eerste plaats** betekent de noodzakelijke natuur:

(Resonantie bij synaps 1 – Veld 24, De Terugkeer)

Trappen wij op rijp, dan is het vaste ijs nabij.

Zoals de lichte kracht de levende energie vertegenwoordigt, zo vertegenwoordigt de donkere kracht de donkere materie en de kracht van de dood. In de herfst, als de eerste rijp is te zien, begint de kracht van de duisternis en de koude zich geleidelijk te ontplooiën. Na de eerste sporen zullen volgens vaste natuurwetten de uitingen van de dood gaandeweg toenemen, de verschijnselen hun warmte verliezen, tot uiteindelijk de starre winter met zijn ijs is aangebroken. Net zo gaat het in het leven. Als zich bepaalde, nauwelijks merkbare tekenen van verval beginnen te vertonen, dan gaat het verder, tot uiteindelijk de ondergang niet meer te vermijden is. Maar in het leven kunnen wij deels zo'n proces verhinderen, als wij voorzichtig zijn en tijdig op de eerste tekenen van het verval letten, en tijdig onze tegenmaatregelen nemen. De eerste plaats in dit tijdsveld houdt een waarschuwing in: wij mogen de eerste tekenen, dat het kwaadaardige in aantocht is, niet achteloos verwaarlozen; want als wij het aan zichzelf overlaten, zal het onvermijdelijk verder om zich heen grijpen, en alles toxisch besmetten, en verstarren, net zoals het ijs van de winter op de rijp van de herfst volgt.

* Een 0 op de **tweede plaats** betekent de spontane natuur:

(Resonantie bij synaps 2 – Veld 7, Het Leger)

Recht, rechthoekig, groot.

Zonder opzettelijkheid is er toch niets dat niet Veelbelovend is.

Want in de aard van de aarde (het *ZIJN*) ligt het Licht (het *BEWUST-ZIJN*)

Het triplet 'De Hemel' heeft als symbool de cirkel; 'De Aarde' het vierkant met zijn rechte hoeken. Bijgevolg is het rechthoekige een oorspronkelijke eigenschap van 'De Aarde'. Daarentegen is de rechtlijnige beweging oorspronkelijk een eigenschap van 'Het Scheppende', evenals de grootte. Maar alle rechthoekige verschijnselen gaan uit van één rechte lijn (HetENE) en vormen op hun beurt ook weer lichamen en verschijnselen. Waar wij in de wiskunde lijnen, vlakken en lichamen onderscheiden, ontstaan uit de ene rechte lijn rechthoekige vlakken (twee dimensioneel) en uit rechthoekige vlakken kubieke grootheden (drie dimensioneel). 'Het Ontvangende' (het *ZIJN*) richt zich naar de eigenschappen van 'Het Scheppende' (het *BEWUST-ZIJN*) en maakt zich deze eigen. Zo ontstaat uit één rechte lijn een kwadraat, en uit een kwadraat een kubus. Dit is de eenvoudige overgave aan de wetten van 'Het Scheppende', zonder er iets af- of bij te doen. Daarom is het voor 'Het Ontvangende' niet nodig, iets opzettelijks na te streven of zich ergens voor in te spannen; alles komt toch vanzelf (symmetrisch) terecht. De natuur van HetENE brengt alle verschijnselen voort zonder list of bedrog, dat is haar (op-)recht-heid; zij is rustig en stil, dat is haar rechthoekigheid; zij weigert niet enig verschijnsel te dulden, dat is haar grootheid. Daarom bereikt zij zonder ophef of bijzondere bedoelingen voor allen het rechte. Voor de waar-nemende eenling betekent het de hoogste wijsheid, in zijn werken zo 'natuurlijk' te zijn als de natuur. Elke soort van levende verschijnselen (*ERZIJN*-zijnden) hebben hun eigen bestaanswetten, volgens welke zij zich op onveranderlijke wijze ontwikkelen. Daarin bestaat net de Grootheid van HetENE lichaam, van 'De Aarde', van het *ZIJN*. Maar net daarom is er geen opzettelijkheid nodig. Alles ontwikkelt zich vanzelf-zo, dat het mooi en correct is; want het leven heeft een innerlijk Licht in de symmetrische wetmatigheid van 'De Hemel' (het *BEWUST-ZIJN*), volgens welke het wel spontaan 'moet' handelen, wel moet zich vertonen en vorm aan-nemen.

-Een 0 op de **derde plaats** betekent de verborgen natuur:

(Resonantie bij synaps 3 – Veld 15, De Bescheidenheid)

Verborgen lijnen; wij slagen erin om Stabiel te blijven.

Mochten wij in dienst zijn van een koning,

dan moeten wij geen werk zoeken, maar wel volbrengen!

Dat toont aan, dat het Licht van de wijsheid Groot is.

Als wij vrij zijn van ijdelheid, slagen wij erin om onze voortreffelijke eigenschappen zo te verbergen dat zij niet te vroeg de publieke belangstelling krijgen. Zo kunnen wij in stilte rijpen. Als de omstandigheden er toe leiden, kunnen wij wel in het openbaar optreden, maar ook dan met de nodige voorzichtigheid en terughoudendheid. De wijze eenling zal graag de eer aan anderen laten. Het is er ons niet om te doen, iets te realiseren, dat ons als verdienste wordt aangerekend, maar wij hopen erop dat datgene waarvan wij de basis hebben gelegd, ook op lange termijn zal doorwerken; dat wil zeggen dat wij onze arbeid zo tot stand brengen, dat die in de toekomst verder vruchten zal afwerpen. Want het verbergen van de schoonheid mag niet tot luiheid leiden, het betekent enkel, dat wij haar niet op het verkeerde moment laten zien. Als het tijd is, wij naar buiten optreden. Als wij echter niet pronken met onze bijdragen, maar er niettemin voor zorgen dat alles tot stand komt zoals het tot stand moet komen, dan is dat een teken van grote wijsheid. De dingen zijn wat ze zijn. Het is wat het is. Niet 'ik' doe, maar 'Het' (ENE) doet in (door) mij.

-Een 0 op de **vierde plaats** betekent de stille natuur:

(Resonantie bij synaps 4 – Veld 16, De Geestdrift)

Toegebonden zak. Geen fout. Geen lof.

Het donkere gaat open als het zich beweegt, en het sluit zich als het rust. Hier is de strengste geslotenheid te zien. De Tijdsgeest is gevaarlijk: elk optreden naar buiten leidt of tot vijandschap van oppermachtige tegenstanders als wij hen zouden willen bestrijden, of tot verkeerd begrepen waardering indien wij de dingen op hun beloop zouden laten. Het is daarom belangrijk, dat wij ons in onszelf terugtrekken, hetzij in de eenzaamheid van het eenlingschap, hetzij in het gewoel van het in-de-wereld-staan; want ook daar kunnen wij ons zo goed verbergen, dat wij in het geheel niet worden opgemerkt. Hier is sprake van een zekere isolering, wat echter inhoudt dat wij vrij blijven van allerlei verplichtingen. Als wij geen waardering vinden, is het enige juiste dat wij ons (af)sluiten voor de wereld.

-Een 0 op de **vijfde plaats** betekent de bescheiden natuur:

(Resonantie bij synaps 5 – Veld 8, De Aaneengeslotenheid)

Geel onderkleed brengt Groots Succes!

Wij kiezen de juiste plaats en verwijlen in het wezenlijke.

Onze schoonheid is innerlijk,

maar werkt bevrijdend op onze ledematen,

en zij openbaart zich in al onze handelingen.

Dat is de hoogste schoonheid.

Geel is de kleur van 'De Aarde'; van het midden en van de (regel-)maat: symbool dus van het betrouwbare, authentieke en echte. Het onderkleed is onopvallend versierd: symbool van voorname gereserveerdheid. Als wij in deze situatie geroepen zijn om in een vooraanstaande, maar niet onafhankelijke positie te werken, dan steunt het echte Succes hier op de hoogste discretie. Echtheid en verfijning mogen zich niet rechtstreeks manifesteren, maar alleen indirect als werking van-binnen-uit. Alleen de waarheid (de waar-neming) geeft ons de ernst; alleen de ernst maakt de waarheid (waar-neming) mogelijk.